

Lelkeszi jelentés Tés 2011. év

Tisztelt Közgyűlés!

Hálás szívvel számolok be gyülekezetünk életéről. A 2011. évben ismét átéltem Isten nagy szeretetét, amellyel hordozott a szolgálatban. Ő az, aki elhívott, aki megerősített és a papi szolgálatban megtartott. Ami történt a gyülekezet életében, azt nem magam érdemének tartom, hanem az Isten hatalmas munkájának. Méltatlan szolgálja vagyok az Istenemnek és az is maradok.

Gyülekezetünk kicsiny és összetartó közösség. Az istentiszteleteken 15-20-an vettünk részt átlagosan. A nagy ünnepek alkalmával majdnem megtelik szeretet templomunk. A bibliaórai közösségben 8-10 vettünk részt. Isten ígéje állt mindig a középpontban ezeken az alkalmakon, ahol együtt imádkoztunk, énekeltünk, beszélgettünk lelki életünk tapasztalatairól. Gyülekezetünk lelki életének területe a bibliaóra, ahol egymás hite által gazdagodhatunk.

A 2011 év egyik fő eseménye a gyülekezetben a dán vendégek fogadása volt. Fodor József vezetésével egy kis csoport érkezett hozzánk (15 fő?). A kultúrházban fogadtuk testvérgyülekezetünk képviselőit, majd másnap ünnepi istentiszteleten volt Szilas Attila nyugdíjas lelkesz segítségével és tolmácsolásával. Vasárnap közös ebéd után búcsúztak vendégeink és visszatértek Sárvárra, ahol a szállásuk volt.

Nyári hittantábort szerveztünk a tési, várpalotai és bakonytamási gyermekek részére. 28 gyermek és 7 segítő vett részt a hittantáborban. A gyermekekkel egész évben Stanka Károlyné másodfelügyelő asszony és Stanka Erika kántor foglalkozott vasárnap délelőttönként a lelkeszi hivatalban. A gyermekek a hitoktató Márti néni segítségével szépen szolgáltak a tanévzáró istentiszteleten, karácsonyi ünnepsége. Köszönetet mondunk mindkettőjüknek a hűséges és szeretetteljes munkájukért. Reménységünk az, hogy az elvetett mag ki fog kelni a gyermekeink szívében és gyümölcsöt fog teremni. (Ámen)

MI közöm hozzá? Presbiteri és gyülekezeti szolgálók lelki napja volt Tésén.

„Örömmel és hálatelt szívvel ültünk le a tési templomban több mint negyvenen 2011. augusztus 27-én, hogy a presbiteri csendes napon Isten áldásaiban részesülhessünk.

Februárban Várpalotán volt egy közös presbiteri napunk, most pedig a várpalotai testvérek jöttek hozzánk, hogy további segítséget és vezetést kapjunk szolgálatunkhoz. Meghívott előadóink Ittész János nyugalmazott püspök úr és Böjtös Attila sárbogárdi lelkesz volt.

A nap témája „Mi közöm hozzá?” Mi közöm van Istenhez és Istennek hozzám? Mi közöm az egyházhoz, a gyülekezethez?

Ittész János ny. püspök úr az Ef. 5,1-14. alapján hirdette az igét: „A világosság gyermekeiként járjatok! Ha Isten gyermeke vagy, annak következménye kell legyen. Isten gyermeke vagy? Akkor légy az, ami vagy! A valóságban is légy azzá! Nem önmegvalósításról van szó. Az Isten-gyermekség legyen valósággá és láthatóvá életedben.”

Istennek a teremtés jogán köze van az emberhez. A hitetlenhez is! Van, aki ezt elismeri, van, aki a szülei érdemének tartja. Mi közöm hozzá? – hangzott el az előadás elején. Ha valakihez közöm van, felelős vagyok érte. Ha valakinek köze van hozzám, beleszólhat dolgaimba. Amikor Isten azt mondja: Közöm van hozzád! – nem fenyegetni akar, hanem megajándékozni.

Délután 2 órakor folytattuk napunkat. Böjtös Attila sárbogárdi lelkész szolt a „Mi közöm az egyházhhoz, a gyülekezethez?” témában.

Kiemelte: „Az egyház/anyaszentegyház alatt ne épületet, intézményt, arctalan valamit értsünk. Az egyháznak arca van! A szentek közössége. Ők Krisztus népe, akik fehérbe öltöztek. Nem maguknak élnek. Közösség ők, egymáshoz tartoznak, közüük van egymáshoz. Példaként hozta fel a kandallóból kivett parazsat: egyedül elhamvad, társaival együtt tovább ég, lángol. A gyülekezet, a szentek közössége Krisztus teste. Ő a fej, mi a tagjai. De vajon tesszük-e, amit a fej mond a tagoknak? Összhangban vagyunk-e egymással? Egy szívvel, lélekkel dolgozunk-e egy szent célért?

A lübecki Krisztus-szobor képe került elénk: letört kéz és láb, megcsonkított arc. Krisztus küldöttei vagyunk ebben a világban. MI lehetünk az Ő keze, lába, szája.”¹

A 2011-es évben sokat tettünk a temetőnk rendbehozataláért. Sok évi elmaradásunkat pótoltuk ebben az esztendőben, amikor kerítést és kaput készítettünk, a régi veszélyes fákat kivágtuk, szemetet rendszeresen elvitettük. A gyülekezeti tagok sokat segítettek a munkákban, köszönjük fáradozásukat.

A gyülekezetünk életében nagy öröm volt, hogy Szabó Tamás testvérünk részt vehetett a fői kántorképző orgona oktatásán. Most már nemcsak gitárral tesz bizonyosságot Isten szeretetéről, hanem a hangszerek királynőjének megszólaltatásával is. Kicsiny gyülekezetünkben mindennek együtt kell örülnünk.

Megköszönöm a testvéreknek, hogy segítettek lelkipásztori munkámban, szeretettel hordoztak imádságukban. Nagy öröm számomra, hogy a tési gyülekezetben szolgálhattok.

Kérem jelentésem elfogadását.

Tés, 2011.12.10.

Tóth Attila h.lelkész

1 Stanka Károlyné cikke – Megjelent az Evangélikus Életben